

Korte mededelingen

VESTIGING VAN EEN AALSCHOLVERKOLONIE

In de Levende Natuur 72 (1969) delen P. Houwen en A. Timmerman Sr. op blz. 244—250 mee op welke wijze sedert 1966 in het Belgische natuurreservaat de Blankaart getracht wordt een nieuwe Reiger- en Aalscholverkolonie te vestigen. Bij de Reigers gelukte dit vrijwel onmiddellijk. „Wilde” reigers vestigden zich opnieuw op de Blankaart het jaar na het eerste uitzetten van jonge uit Nederland afkomstige, exemplaren. Voorjaar 1970 hebben er circa 30—40 paar gebroed, onder welke ook enige paren in het kooibos, waar de kolonie vroeger gevestigd was. De Aalscholvers vertoefden met enige „wilde” soortgenoten voortdurend op de grote vijver. In 1969 deed slechts één in prachtkleed verkerende Aalscholver pogingen om een nest te bouwen op het eilandje in de kleine vijver. De verwachting was, dat in het voorjaar van 1970 enkele paren van de in 1966 uitgezette, geleewiekte Aalscholvers tot broeden zouden komen. Ze zouden dan in hun 4e kalenderjaar en geslachtsrijp, kunnen zijn. In de maanden februari, maart en april van dit jaar werden de Aalscholvers, die nog steeds op de grote vijver vertoefden, nauwlettend gade geslagen. Op een eilandje waren enkele kunstnesten gemaakt. De Aalscholvers vertoonden echter geen enkele neiging tot paarvorming.

Eind april, begin mei keerden plotseling enkele Aalscholvers naar de kleine vijver terug en begonnen te paren en te nestelen. Spoedig waren er drie nesten, die temidden van de struiken, gewoon op de grond gebouwd waren. Voordat men eigenlijk goed door had, dat het de Aalscholvers ernst was, lagen de eieren aangepikt. Eén nest ging verloren door onbekende oorzaak. Op twee nesten lagen respectievelijk 2 en 4 gezonde jonge vogels.

Hiermee is althans de mogelijkheid om Aalscholvers in een natuurgebied uit te zetten en tot broeden te krijgen bewezen.

Een uitgebreidere publicatie over dit experiment zal later worden samengesteld.

P. Houwen

A. Timmerman Sr.

AFWIJKENDE JACHTTECHNIEK VAN DE KWAK

(Nycticorax nycticorax)

Begin mei 1970 bracht ik enkele dagen door in het splitsingsgebied van Donau en Drau in Joegoslavië. Dit gebied, Kopački Rit genaamd, bestaat uit een uitgestrekt vloedboscomplex en tal van meren van uiteenlopende grootte. Rond de Kopački Rit heeft men op enkele plaatsen visvijvers gecreëerd waarin vooral Karper (*Cyprinus carpio*) wordt gekweekt. De streek is bijzonder vogelrijk. Op 6—5—1970 deed ik van 14.00 tot 16.30 uur waarnemingen in de buurt van Tikves. Ik bevond mij op een hoge dijk die de waterkering vormt tussen de Kopački Rit en een visvijver van méér dan een kilometer lengte en ca. 150 meter breedte. De andere lengtezijde van deze visvijver wordt gevormd door een slechts ca. anderhalve meter hoge dijk met daarachter wederom een